

LISTY ŚW. JANA

Przekład z języka greckiego: ks. Manfred Uglorz

Jasienica 2019

1. LIST ŚW. JANA

Rozdział 1

Życie zostało objawione

¹Co było od początku, o czym słyszeliśmy, co oczy nasze widziały, na co pa-trzyliśmy, co dotykaliśmy, to Słowo życia. ²A życie objawiło się. I widzieliśmy je, o nim świadczymy i wam je zwiastujemy. Było z Ojcem i nam zostało ono objawione. ³Co widzieliśmy i co usłyszeliśmy, to wam zwiastujemy, abyście z nami byli we wspólnocie. A jest to wspólnota z Ojcem i Jego Synem, Jezusem Chrystusem. ⁴Piszemy to wam, aby radość nasza była pełna.

Wezwanie do życia w światłości

⁵A nowina – którą usłyszeliśmy od Niego i wam głosimy – jest taka: Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności. ⁶Jeżeli mówimy, że trwamy z Nim we wspólnocie, a chodzimy w ciemności, wtedy kłamiemy i nie trzymamy się prawdy. ⁷Ale jeśli chodzimy w światłości, jak On jest w światłości, wtedy trwamy z sobą we wspólnocie, a krew Jezusa Chrystusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. ⁸Ale jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, oszukujemy siebie i nie ma w nas prawdy. ⁹Jeśli zaś wyznajemy nasze grzechy, to wierny i sprawiedliwy Bóg odpuści nam nasze grzechy i oczyści nas od wszelkiej nieprawości. ¹⁰Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy z Niego kłamcę, a nie ma w nas Jego słowa.

Rozdział 2

Chrystus prześlaniem za nasze grzechy

¹Dzieci moje, piszę to wam, abyście nie grzeszyli. Ale jeśli ktoś grzeszy, mamy Orędownika u Ojca, sprawiedliwego Jezusa Chrystusa. ²On jest prześlaniem za nasze grzechy, i nie tylko za nasze, lecz za grzechy całego świata. ³A po tym poznajemy, że Go poznaliśmy, jeśli zachowujemy Jego przykazania. ⁴Kto zaś mówi: «Znam Go», a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. ⁵Kto zaś zachowuje Jego słowa, w tym prawdziwie miłość Boga staje się doskonała. I po tym poznajemy, że w Nim trwamy. ⁶Kto mówi, że w Nim trwa, powinien postępować tak, jak On postępował.

Nowe przykazanie

⁷Umiłowani, nie piszę wam nowego przykazania, ale przykazanie dawne, które macie od początku. Jest nim słowo, które słyszeliście. ⁸Ale też piszę wam nowe przykazanie, które prawdziwe jest w Nim i w nas, ponieważ

ciemność już przemija, a światłość prawdziwa już się objawia. ⁹Kto mówi, że jest w światłości, a nienawidzi swojego brata, w pozostaje nadal w ciemności. ¹⁰Kto miłuje swojego brata, twa w światłości i nie potyka się. ¹¹Kto zaś nienawidzi swego brata, jest w ciemności i w ciemności chodzi, i nie wie, dokąd idzie, ponieważ ciemność zaślepiła jego oczy.

Napomnienia

¹²Piszę do was, dzieci, ponieważ odpuszczone są wam grzechy dla Jego Imienia. ¹³Piszę do was, ojcowie, gdyż poznaliście Tego, który jest od początku. Piszę do was, młodzieńcy, gdyż zwyciężyliście złego. ¹⁴Napisałem wam dzieci, bo poznaliście Ojca. Napisałem do was ojcowie, ponieważ poznaliście Tego, który jest od początku. Napisałem wam, młodzieńcy, ponieważ jesteście mocni i słowo Boże mieszka w was, i zwyciężyliście złego. ¹⁵Nie miłujcie światła ani tego, co jest w świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. ¹⁶Wszystko bowiem, co jest na świecie: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i przepychu w życiu, nie pochodzi od Ojca, lecz jest ze świata. ¹⁷A świat przemija i jego pożądliwości, ale kto wypełnia Bożą wolę, trwa na wieki.

Antychryst jest już w świecie

¹⁸Dzieci, już jest ostatnia godzina. Słyszeliście, że w niej przyjdzie antychryst, lecz teraz przyszło już wielu antychrystów. Stąd poznajemy, że to już ostatnia godzina. ¹⁹Spośród nas wyszli, lecz nie byli z nas. Gdyby byli z nas, pozostaliby z nami. Tak się stało, aby się okazało, że nie wszyscy są z nas. ²⁰Wy jesteście namaszczeni przez Świętego i wszyscy o tym wiecie. ²¹Nie napisałem wam, że nie znacie prawdy, lecz że ją znacie i że wszelkie kłamstwo z niej nie pochodzi. ²²A kto zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto twierdzi, że Jezus nie jest Chrystusem? Ten jest antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna. ²³Każdy, kto nie uznaje Syna, ten nie ma też Ojca. Kto wyznaje Syna, ma również Ojca.

Namaszczenie od Świętego

²⁴To, co słyszeliście od początku, niech pozostanie w was. Jeżeli pozostanie w was to, co od początku słyszeliście, i wy pozostaniecie w Synu i w Ojcu. ²⁵I to jest obietnica, którą sam nam dał, a mianowicie życie wieczne. ²⁶To napisałem wam o tych, którzy was zwodzą. ²⁷Ale to namaszczenie, które otrzymaliście od Niego, pozostaje w was i nie potrzebujecie od nikogo pouczenia. Jego namaszczenie uczy was o wszystkim, a jest prawdziwe, a nie kłamstwem. I w tym, co was nauczono, trwajcie. ²⁸A teraz, dzieci, trwajcie w Nim, abyśmy przy Jego objawieniu, mogli śmiało stanąć przed Nim i nie

zostali zawstydzeni przy Jego przyjściu. ²⁹Jeżeli wiecie, że jest sprawiedliwy, wiedzcie też, że każdy, kto czyni sprawiedliwość, z Niego się narodził.

Rozdział 3

Bóg okazał nam miłość

¹Spójrzcie, jaką miłością obdarzeni jesteśmy przez Ojca, nazwani bowiem zostaliśmy dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy. Dlatego świat nas nie zna, bo Jego nie poznał. ²Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze nie zostało objawione, kim będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, i ujrzymy Go takim, jakim jest. ³I każdy, kto taką pokłada w Nim nadzieję, oczyszcza się, tak jak On jest czysty. ⁴Każdy kto popełnia grzech, czyni bezprawie, bo grzech jest bezprawiem. ⁵A wiecie, że On się objawił, aby zgładzić grzechy, a grzechu w Nim nie ma. ⁶Każdy, kto jest w Nim, nie grzeszy, każdy zaś, kto grzeszy, nie widział Go ani go nie poznał. ⁷Dzieci, niech was nikt nie zwodzi. Kto czyni sprawiedliwość, jest sprawiedliwy, jak On jest sprawiedliwy. ⁸Kto popełnia grzech, jest z diabła, gdyż diabeł grzeszy od początku. A Syn Boży objawił się dlatego, aby zniweczyć dzieła diabelskie. ⁹Każdy, kto z Boga się narodził, grzechu nie popełnia, gdyż Jego posiew jest w nim. Nie może grzeszyć, ponieważ z Boga się narodził. ¹⁰Po tym rozpoznaje się dzieci Boże i dzieci diabelskie. Kto nie czyni sprawiedliwości, nie jest z Boga, a także ten, kto nie miłuje swojego brata.

Wzajemna miłość

¹¹Taka jest głoszona wieść, którą słyszeliście od początku, że mamy się wzajemnie miłować, ¹²nie jak Kain, który wywodził się od złego i zabił swojego brata. A dlaczego go zabił? Ponieważ jego uczynki były złe, a uczynki jego brata sprawiedliwe. ¹³Nie dziwcie się, bracia, że świat was nienawidzi. ¹⁴My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, lecz kto nie miłuje, pozostaje w śmierci. ¹⁵Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie wiecznego życia. ¹⁶Po tym poznaliśmy miłość, że On za nas oddał swoje życie. I my winniśmy życie oddawać za braci. ¹⁷Jeśli ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata w potrzebie i zamyka przed nim swoje serce, czy w nim może mieszkać miłość Boża? ¹⁸Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą. ¹⁹Dzięki temu poznajemy, że jesteśmy z prawdy i uspokoimy przed Nim nasze serca, ²⁰a jeśli oskarżałoby nas nasze serce, to przecież Bóg jest większy niż nasze serce i wie o wszystkim. ²¹Umiłowani, jeżeli nas serce nie oskarża, możemy śmiało stanąć przed Bogiem ²²i otrzymamy od Niego to, o co będziemy prosić, ponieważ Jego przykazania przestrzegamy i czynimy to, co

podoba się Jemu. ²³A to jest Jego przykazanie, abyśmy wierzyli Imieniu Jego Syna, Jezusa Chrystusa oraz miłowali jedni drugich, zgodnie z Jego przykazaniem. ²⁴A kto przestrzega Jego przykazań, jest w Nim, a On w nas. Duch, którego nam dał, pozwala nam poznać, że jest w nas.

Rozdział 4

Duch z Boga i duch fałszywych proroków

¹Umiłowani, nie wierzcie każdemu duchowi, lecz badajcie duchy, czy są z Boga, ponieważ wielu fałszywych proroków obecnie jest na świecie. ²Po tym poznawajcie ducha pochodzenia Bożego: Wszelki duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. ³Każdy zaś duch, który nie wyznaje Jezusa, nie jest z Boga. Jest to duch antychrysta, o którym słyszeliście, że ma przyjść, i teraz już jest na świecie. ⁴Dzieci, wy jesteście z Boga i wy ich zwyciężyliście, gdyż Ten, który jest w was, większy jest, aniżeli ten, który jest na świecie. ⁵Oni są ze świata, dlatego mówią, jak świat mówi, a świat ich słucha. ⁶My jesteśmy z Boga. Kto zna Boga, słucha nas, kto nie jest z Boga, nas nie słucha. Po tym poznajemy ducha prawdy i ducha zwodziciela.

Bóg jest miłością

⁷Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, i każdy, kto miłuje, zrodzony jest z Boga i zna Boga. ⁸Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością. ⁹Tak objawiła się miłość Boga do nas, że Bóg swego Syna Jednorodzonego posłał na świat, abyśmy mieli życie dzięki Niemu. ¹⁰Na tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz że On nas umiłował i posłał swego Syna jako przebłaganie za nasze grzechy. ¹¹Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował i my powinniśmy się wzajemnie miłować. ¹²Boga nikt nigdy nie widział. Jeśli wzajemnie się miłujemy, Bóg mieszka w nas, a Jego miłość w nas jest doskonała. ¹³Po tym poznajemy, że w Nim jesteśmy, a On w nas, ponieważ nam dał ze swojego Ducha. ¹⁴A my widzieliśmy i świadczymy, iż Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata. ¹⁵Kto więc wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym jest Bóg, a on w Bogu. ¹⁶A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg nas obdarza. Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, jest w Bogu, a Bóg w nim. ¹⁷W ten sposób miłość w nas stała się doskonała. Możemy więc z zaufaniem oczekiwać na dzień sądu, bowiem jaki jest On, tacy i my jesteśmy na tym świecie. ¹⁸W miłości nie ma lęku, ponieważ doskonała miłość usuwa lęk. Lęk jest drżeniem przed karą. Kto się więc lęka, nie jest doskonały w miłości. ¹⁹Miłujmy więc Boga, bo On pierwszy nas umiłował. ²⁰Jeśli kto mówi: «Miłuję Boga», a swego brata nienawidzi, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje swojego brata, którego widzi, nie może miłować

Boga, którego nie widzi. ²¹A to przykazanie mamy od niego, aby ten, kto miłuje Boga, miłował także swojego brata.

Rozdział 5

Zwycięstwo we wierze

¹Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził, a każdy, kto miłuje Tego, który go zrodził, miłuje też tego, który się z Niego narodził.

²Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, kiedy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania. ³Na tym bowiem polega miłość Boga, że się przestrzega Jego przykazania, a przykazania Jego nie są ciężkie. ⁴A wszystko, co się z Boga narodziło, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to nasza wiara. ⁵Któż może zwyciężyć świat, jeżeli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? ⁶To On jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, Jezus Chrystus. Nie tylko w wodzie, ale w wodzie i w krwi. O tym Duch składa świadectwo, a Duch jest prawdą. ⁷Trzech jest świadków. ⁸Duch i woda, i krew, a ich świadectwo jest zgodne. ⁹Jeżeli świadectwo ludzi przyjmujemy, to tym bardziej powinniśmy przyjmować świadectwo Boże, które znaczy więcej. A jest to świadectwo Boga o Jego Synu. ¹⁰Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie. Kto nie wierzy Bogu, uczynił Go kłamcą, ponieważ nie uwierzył świadectwu, które Bóg złożył o swoim Synu. ¹¹A to jest to świadectwo: Bóg dał nam życie, a życie to jest w Jego Synu. ¹²Kto ma Syna, ma życie, kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia. ¹³To napisałem wam, wierzącym w Imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne. ¹⁴Ufność zaś jaką w Nim pokładamy, polega na tym, że jeżeli prosimy Go o coś według Jego woli, wysłuchuje nas. ¹⁵A jeżeli zaś wiemy, że wysłuchuje tego, o co Go prosimy, to wiemy też, że już od Niego otrzymaliśmy to, o co prosiliśmy.

¹⁶Jeżeli ktoś widzi, że jego brat popełnia grzech, który nie sprowadza śmierci, niech się modli, a Bóg da życie tym, którzy nie popełniają grzechu śmiertelnego. A jest grzech śmiertelny, ale nie o takim mówię, żeby się za nim modlić. ¹⁷Każda niesprawiedliwość jest grzechem, lecz nie każdy grzech prowadzi do śmierci. ¹⁸Wiemy, że żaden z tych, którzy się narodzili z Boga, nie grzeszy, ale Ten, który z Boga został zrodzony, strzeże go i zły nie może go tknąć.

¹⁹My wiemy, że jesteśmy z Boga, a cały świat jest w mocy złego. ²⁰Wiemy też, że Syn Boży przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali Tego, który jest prawdziwy. My jesteśmy w Tym, który jest prawdziwy, w Jego Synu, Jezusie Chrystusie. On jest tym prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym. ²¹Dzieci, strzeżcie się fałszywych bogów.

2. LIST ŚW. JANA

¹Starszy do wybranej pani i do jej dzieci, które ja miłuję w prawdzie, a nie tylko ja, lecz również wszyscy, którzy poznali prawdę, ²a to ze względu na prawdę, która jest w nas i będzie z nami na wieki. ³Niech będzie z nami łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i od Jezusa Chrystusa, Syna Ojca, w prawdzie i w miłości. ⁴Uradowałem się bardzo, że znalazłem wśród twoich dzieci takie, które chodzą w prawdzie, jak to przykazał nam Ojciec. ⁵A teraz proszę cię, pani, abyśmy wzajemnie się miłowali, a nie podaję ci tego, jako nowego przykazania, lecz jako przykazanie, które mieliśmy od samego początku. ⁶A miłość polega na tym, abyśmy postępowali zgodnie z Jego przykazaniami. Takie jest to przykazanie, które słyszeliście od początku, aby postępować według niego. ⁷A wielu na świecie pojawiło się zwodzicieli, którzy nie przyjmują, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele. Taki jest zwodzicielem i antychrystem. ⁸Pilnujcie się, abyście nie utracili tego, nad czym pracowaliśmy, abyście otrzymali pełną zapłatę. ⁹Kto się nie pilnuje i nie trzyma się nauki Chrystusowej, nie ma Boga. Kto trwa w niej, ten ma i Ojca, i Syna. ¹⁰Jeżeli ktoś przychodzi do was i nie przynosi tej nauki, nie przyjmujcie go do domu i nie pozdrawiajcie go. ¹¹Kto go bowiem pozdrawia, uczestniczy w jego złych czynach. ¹²Wiele mógłbym jeszcze wam napisać, ale nie chcę tego pisać na papierze piórem, ponieważ mam nadzieję być u was i osobiście z wami porozmawiać, ażeby radość nasza była pełna. ¹³Pozdrawiają cię dzieci twojej wybranej siostry.

3. LIST ŚW. JANA

¹Starszy do umiłowanego Gajusa, którego miłuję w prawdzie. ²Umiłowany! Przede wszystkim życzę ci, aby ci się dobrze powodziło i abyś był zdrowy jak dobrze się wie dzie twojej duszy. ³Uradowałem się bardzo, gdy przyszli bracia i świadczyli o twojej prawdzie, że ty w prawdzie chodzisz. ⁴Nie ma zaś dla mnie większej radości, kiedy słyszę, że moje dzieci postępują zgodnie z prawdą. ⁵Umiłowany! Zgodnie z wiarą postępujesz, jeśli pracujesz dla braci, zwłaszcza dla tych, którzy są przychodniami. ⁶Oni złożyli świadectwo przed zgromadzonym Kościołem o twojej miłości. Dobrze też czynisz, jeżeli wyprawisz ich w drogę, jak przystoi przed Bogiem. ⁷Wyruszyli w drogę dla Jego Imienia, nic nie przyjmując od pogan. ⁸My więc powinniśmy ich gościnnie podejmować i być współpracownikami w rozpowszechnieniu prawdy. ⁹Napisałem do Kościoła krótki list, lecz Diotrefes, który chce odgrywać wiodącą rolę, nie uznaje nas. ¹⁰Dlatego, kiedy przyjdę, upomnę go z powodu tego, co czyni, że złymi słowami nas obmawia, a nawet nie zadowala się tym, lecz nie przyjmuje też braci. Nawet zabrania to czynić tym, którzy chcą ich przyjąć, a tych, którzy ich przyjmują wyklucza z Kościoła. ¹¹Umiłowany! Nie naśladuj tego, co złe, ale to, co dobre. Kto czyni dobrze, z Boga jest, kto czyni źle, Boga nie widział. ¹²Demetriuszowi wystawili wszyscy, zgodnie z prawdą, dobre świadectwo. My również takie wystawiamy, a przecież wiesz, że świadectwo nasze jest prawdziwe. ¹³Miałbym ci wiele do napisania, lecz nie chcę pisać atramentem i piórem. ¹⁴Mam bowiem nadzieję, że cię wkrótce zobaczę, a wtedy osobiście porozmawiamy. ¹⁵Pokój z Tobą! Pozdrawiają cię przyjaciele. Pozdrów też imiennie przyjaciół.